

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **B. T.**

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2024 r.,
skargi obrońcy oskarżonego
na wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy
z dnia 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 139/24,
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Legnicy
z dnia 16 sierpnia 2022 r., sygn. akt II K 526/19

postanowił:

**oddalić skargę, a kosztami sądowymi w przedmiocie skargi
obciążyć oskarżonego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Legnicy wyrokiem z dnia 16 sierpnia 2022 r., sygn. akt II K 526/19, uniewinnił oskarżonego B. T. od popełnienia zarzucanych mu czynów, tj. przestępstw z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Na skutek apelacji wniesionej przez Naczelnika [...] Urzędu Celno-Skarbowego w W., Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 5 października 2023 r., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Legnicy. Sąd Najwyższy po rozpoznaniu skargi obrońcy

oskarżonego, wyrokiem z dnia 21 lutego 2024 r., sygn. akt I KS 46/23, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Następnie Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 139/24, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Legnicy w stosunku do oskarżonego B. T. i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sąd Okręgowy w Legnicy z dnia 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 139/24, złożył obrońca oskarżonego B. T., zarzucając obrazę przepisów postępowania, tj. obrazę art. 437 § 2 k.p.k. i wskazując, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności skutkujące potrzebą przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Powołując się na uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2018 r., sygn. akt I KZP 10/18, OSNKW 2018, z. 11, poz. 73, skarżący podnosi, że możliwość uchylenia wyroku uniewinniającego, umarzającego albo warunkowo umarzającego postępowanie karne i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania związana z regułą *ne peius* określona w art. 454 § 1 k.p.k. (art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k.) zachodzi dopiero wtedy, gdy sąd odwoławczy - w wyniku usunięcia stwierdzonych uchybień stanowiących jedną z podstaw odwoławczych określonych w art. 438 pkt 1 - 3 k.p.k. (czyli np. po uzupełnieniu postępowania dowodowego, dokonaniu prawidłowej oceny dowodów, poczynieniu prawidłowych ustaleń faktycznych) - stwierdza, że zachodzą podstawy do wydania wyroku skazującego czemu stoi na przeszkodzie zakaz określony w art. 454 § 1 k.p.k. Sama tylko możliwość wydania takiego wyroku w ponownym postępowaniu przed sądem pierwszej instancji jest niewystarczająca dla przyjęcia wystąpienia reguły *ne peius* określonej w art. 454 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga obrońcy oskarżonego B. T. nie jest zasadna.

Podstawą skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia uregulowanego w art. 539a § 1 k.p.k. jest wykazanie (po myśli § 3 tego przepisu), że wydanie – na etapie postępowania apelacyjnego – orzeczenia kasatoryjnego naruszało art. 437 k.p.k. [w rzeczywistości chodzi o art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. – zob.

D. Świecki (w:) D. Świecki (red.): Kodeks postępowania karnego. Komentarz do zmian 2016, Warszawa 2016, s. 590] lub też, że przy wydaniu tego orzeczenia wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k. Jednocześnie warto przypomnieć, że stosownie do treści art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Powodem skutkującym koniecznością przeprowadzenia w tej sprawie przez Sąd *meriti* postępowania ponownego jest zaistnienie przesłanki z art. 454 k.p.k. Sąd odwoławczy, zgodnie z cytowanym przepisem, nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie, więc musi uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Podkreślić przy tym należy, że – wbrew twierdzeniom skarżącego - Sąd Okręgowy w Legnicy w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości uzasadnił potrzebę przeprowadzenia ponownej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Powyższe uwarunkowania prawne, implikowały konieczność ponownego rozpoznania sprawy w całości przez sąd *a quo*, a zasadności takiego rozstrzygnięcia skarga obrońcy oskarżonego B. T. nie podważyła.

Z tych względów należało orzec jak w postanowieniu.

[J.I.]

[ms]